

на чловѣческиѧ родъ, тогава повече раз-
паленъ отъ вѣтрѣшно желаніе да да по-
знае съвршенно сына Божіѧ, притѣри пы-
таніѧ върхъ пытаніѧ, и разбера всичко-то
тайство на Христово-то вѣплощеніе. — По-
слѣ отиде въ Єрвасалимъ, дѣто сѧ покрѣсти,
и оттогава живѣаше монашески въ мона-
стыра на С-го Савва; тамъ прѣмина всѣ-
кій пѣтъ, що завожда камъ добродѣтель-
тъ, и сващенны-тѣ книги изучи добрѣ. —
Всѣкога глађаше на мѫченнически-тѣ обра-
зы, исписани по черковны-тѣ стѣни и, ка-
то прочиташе тѣхны-тѣ подвиги за Хри-
ста, додражаваше мѣ тоа примеръ, що-то
пожела да умре мѫченнически. За това мѣ
са присяни вѣдножъ, че дѣржаше пълнѣ ча-
ши съ вино, кое-то піаше, и позна, дѣто
негово-то желаніе ще сѧ сеѧдне. И тѣй
като сѧ причасти Божественны-тѣ тайны,
излѣже изъ монастыра *).

Слѣдъ излиданіе-то си изъ монастыра
Св. Анастасій одтиде първо въ Діосполъ Па-
лестинскій и оттамъ потегли камъ горж-
тъ Харизимъ да да сѧ помоли; послѣ от-

*) Земено отъ Пролога.